

vi antage Fleertallets Forslag, at Theatrets Regnskabsaar skal afflutes samtidigt med Finantsaaret, eller vi gaae den anden Vej og sige: Theateraaret skal slutes paa den Tid, der engang ved en Overenskomst imellem Theatrets Bestyrelse og Rigsdagen er fastsat, saa bliver Stillingen een og den samme, alene med den Forskiel, at, idet vi tvinge Theatret til at afflutte samtidigt med Finantsaaret, frembringe vi den Formodning hos Theaterbestyrelsen, at vi paa en vis Maade regne Theatret med ind under Finantsloven. Gaae vi derimod den anden Vej, saa gjore vi det end yderligere tydeligt, at vi eengang for alle have affundet os med Theatret, og at det ligger aldeles udenfor Statskassen. Det er et Experiment, vi gjore, og vi maae engang komme til at erkjende, om det har været en rigtig Forhaabning eller ikke, at Theatret kunde bestaae under disse Betingelser. Naar vi lægge Mærke til, hvorledes vi i det Hele taget staae med vort Regnskabsaars Afslutning, saa maae vi erkjende, at vi i det Hele taget endnu ikke noget Sted have naaet at faae en virkelig fuldstændig Afslutning af et Regnskabsaar, ikke under noget Dicasterium; man har nærmet sig det, men man er ikke kommen til nogen Afslutning endnu, og nu at ville fremtvinge en Forandring i Regnskabsaarets Slutning, hvor det ikke er nødvendigt, medens vi ikke have gjort os Umage derfor der, hvor det ikke alene var nødvendigt, men endogfaa fuldkommen naturligt; synes mig vilde være ubetimeligt. Jeg synes, at det vilde være at tage Mere for ad Gangen, end vi fuldstændig kunne overkomme. For mig stiller det sig saaledes, at, dersom vi sætte det igjennem, at Theater-Regnskabsaaret skal slutes med Finantsaaret, altsaa midt under Theatrets ivrigste Virksomhed, ville vi ikke noget Nar faae en virkelig Afslutning af et Regnskabsaar; det vilde blive affluttet med en saadan Hale, at vi kun yderst seent, om vi nogensinde komme saavidt, vilde komme til en virkelig Erkjendelse af Status. Naar vi i det Hele taget lægge Mærke til den ringe Kyndighed i Regnskabsføring, som endnu hersker overalt i vore Bestyrelsesgrene, naar vi lægge Mærke til, hvorlidt Regjeringen endnu har

været istand til at fremkalde og gennemføre de Bestemmelser, som ere nødvendige for at komme til en god Regnskabsførelse, saa synes det mig, at det er ubetimeligt at kaste sig over denne Gjenstand, hvorved vi ikke bringe det egentlige Finantsregnskab et eneste Skridt fremad, fordi det ligger udenfor Finantsregnskabet. Naar man siger: Her findes Summer, som dog opføres paa Budgettet, og som hvert Nar voteres i Budgettet, saa siger jeg: Disse Summer ere aldeles ikke af den samme Natur. Hvad er det for Summer? Det er Summer, som skulle anvendes til Gager; det er for at garantere os imod den Pensionssforpligtelse, som kan paalægges os udenfor Theatret, at vi sige: Der maa ikke gives Mere ud til Gager; derfor kan der gives meget Mere ud til Lønninger; men der maa ikke gives Mere ud til Gager; det er det, der ligger i denne Anthydning. Vi komme derved til at regne fra Finantsaarets Begyndelse til dets Slutning og undersøge, om der er brugt Mere end de 13,000 Rb. til Gager, og, er der brugt mere, saa er det ubemyndiget. Om Aaret begynder med April Maaned eller det først begynder med Juli Maaned, gjør aldeles ingen Forskiel; vi beholde det samme Herredømme derover. Gaae vi til den næste Post, saa staaer der under opført det egentlige Theaterpersonale; hermed forholder det sig paa samme Maade; vi staae i en dobbelt Forbindelse med Theatret, deels som Entrepreneur og deels som skyldende visse Forpligtelser imod Embedsmændene. Alle disse Summer, som her staae opførte, ere lignende Summer; Beløbet til Capellets Personale er en lignende Sum; men alt dette, forekommer det mig, viser noksom, at vi roligen kunne votere vor Finantslov i den Form, som den nu har, og lade Theaterbestyrelsen sætte Theatrets Regnskabsaar saaledes, som den formaaer, naar vi blot komme derhen til, at vi have et bestemt Theater-Regnskabsaar, som afflutes paa den Tid af Aaret, paa hvilken Theaterbestyrelsen selv siger, at den kan afflutte tilgavn; kunne vi binde den til en saadan Afslutning, kunne vi tvinge det igjennem, saa er det min Overthydning, at vi allerede have gjort store Ting.